

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 11 0 К 012872 21 Кж 19
Бања Лука, 03.02.2022. године

Врховни суд Републике Српске, у Посебном вијећу за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала, састављеном од судија Обрена Бужанина, као предсједника вијећа, Даниеле Миловановић и др Вељка Икановића, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Соње Матић, у кривичном предмету против оптуженог С.Р., због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 3. у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и др. Кривичног закона Републике Српске и оптуженог Огњена Стијака, због кривичног дјела организовани криминал из члана 383а. став 2. у вези са кривичним дјелом неовлашћена производња и промет опојних дрога из члана 224. став 2. у вези са ставом 1. и др. Кривичног закона Републике Српске, одлучујући о жалби кажњеног браниоца оптуженог С.Р., адвоката М.Р. из Б.Л., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 012872 20 К 5-п од 23.04.2021. године, у сједници вијећа одржаној дана 03.02.2022. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба кажњеног браниоца, адвоката М.Р. из Б.Л., изјављена против рјешења Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 012872 20 К 5-п од 23.04.2021. године.

О б р а з л о ж е њ е

Рјешењем Окружног суда у Бањој Луци, Посебно одјељење за сузбијање корупције, организованог и најтежих облика привредног криминала број 11 0 К 012872 20 К 5-п од 23.04.2021. године, бранилац оптуженог С.Р., адвокат М.Р. из Б.Л., због вријеђања суда, судије С.К., као предсједнице вијећа, на главном претресу одржаном дана 23.04.2021. године, кажњен је новчаном казном у износу од 1.000,00 (хиљаду) КМ, коју је дужан платити одмах по правоснажности тог рјешења.

Против наведеног рјешења кажњени бранилац је, благовремено, изјавио жалбу због битне повреде одредаба кривичног поступка и због повреде члана 10. Европске конвенције о људским правима и основним слободама и члана II/3 тачка х) Устава Босне и Херцеговине, са приједлогом да се жалба уважи и побијано рјешење укине.

Испитујући побијаног рјешења, спис предмета и жалбу, одлучено је као у изреци рјешења из сљедећих разлога:

Нису основани аргументи из жалбе, изнесени у прилог тврдњи да је првостепени суд доношењем побијаног рјешења повриједио одредбе чланова 61., 256. и 257. Закона о кривичном поступку Републике Српске („Службени гласник Републике Српске“ број 53/12, 91/17, 66/18 и 15/21 у даљем тексту ЗКП РС). Наиме, одредбом члана 256. став 1. ЗКП РС), прописана је дужност предсједника вијећа да се брине о одржавању реда у судници и достојанству суда, те да су сва присутна лица на главном претресу дужна да се пристојно понашају и да не ометају рад суда.

Чланом 61. ЗКП РС прописано је да ће суд новчаном казном до 5.000 КМ казнити тужиоца, браниоца, пуномоћника, законског заступника и оштећеног који у поднеску или усмено вријећа суд.

У конкретном случају, супротно жалбеним приговорима, првостепени суд није казнио браниоца М.Р. примјеном одредбе члана 257. ЗКП РС, већ, примјеном одредбе члана 61. ЗКП РС, којом одредбом није предвиђена обавеза упозорења предсједника вијећа, прије кажњавања браниоца. У побијаном рјешењу је само поменута одредба члана 256. став 1. ЗКП РС, у смислу дужности предсједника вијећа да се брине о одржавању реда и достојанству суда. Због тога су неосновани жалбени приговори којима се указује да прије кажњавања, предсједник вијећа није упозорио браниоца, како је то прописано одредбом члана 257. ЗКП РС, јер како је већ истакнуто, одредба члана 61. ЗКП РС, не прописује претходно упозорење због недоличног понашања или евентуално, непоковања наређењима предсједника вијећа. Осим тога, вријећање суда, у смислу одредбе члана 61. ЗКП РС, не значи само вријећање суда, као институције, како се то погрешно износи у жалбу, већ и вријећање судија, који обављају судијску дужност.

Неосновани су и жалбени приговори којима се указује на повреде права из члана 10. Европске конвенције о људским правима и основним слободама и члана II/3 тачка х) Устава Босне и Херцеговине. Наиме, ријечи које је бранилац М.Р. упутио предсједнику вијећа првостепеног суда судији С.К. „болестан сам од како сам вас упознао“, и по оцјени овог суда, представљају увреду суда, конкретно судију К., те се исте никако не могу тумачити у смислу права на слободу изражавања и изношења мишљења, јер је те ријечи бранилац изговорио у згради суда, у судници, током одржавања главног претреса, а након што је судија предложила да се дана 26.04.2021. године започне са давањем завршних ријечи, на шта је бранилац М.Р. рекао „ја ћу бити болестан, па нећу доћи на претрес“. Након тога, предсједница вијећа је упознала браниоца са могућношћу да му се ипак не изрекне предметна новчана казна, под условом да повуче увреду, на шта је бранилац навео да буде барем једном досљедна, да остане код своје одлуке и да га казни са 1.000,00 марака.

Како је дужност судије, односно предсједника вијећа да се брине о одржавању реда у судници и достојанству суда, у смислу одредбе члана 256. став 1. ЗКП РС, то је правилном примјеном члана 61. ЗКП РС, донесено рјешење о кажњавању браниоца, а приликом избора висине новчане казне, правилно је успостављен однос између репресивног и превентивног елемента казне као једног од инструмената успостављања дисциплине учесника у поступку.

И поред основаности жалбених приговора да је писмени отправак побијаног рјешења, бранилац добио тек 09.12.2021. године, сама та чињеница не доводи у питање правилности и законитост побијаног рјешења.

Из наведених разлога и примјеном одредбе члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Соња Матић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Тачност отправака овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић